

CONTEXT

DE CAGADA EN CAGADA El fiasco de les oposicions

Opositar és, en teoria, demostrar la pròpia vàlua per desenvolupar un treball. La idea és bona. Vol assegurar-se els coneixements del futur treballador i alhora evitar el joc d'influències que col·lapsen les entitats públiques. L'oposició és com un pas de la dictadura a la "dictablanda". Un petit pas per a la humanitat però un gran pas per Espanya.

El problema és el context –i d'aquí l'intel·ligent encapçalat de l'article-. El context, a Espanya sempre fa la punyeta precisament per això, perquè el context és Espanya.

Els fets són prou coneguts. La Generalitat es deslliga del control d'unes oposicions

especialment importants i esperades. La Generalitat no té temps per perdre i externalitza el servei, que vol dir designar a una empresa de Madrid perquè faci la feina.

Primer problema. A Madrid un senyor sap català però probablement ja és mort. La resta són espanyols i molt possiblement no van ni entendre per quin coi de servei se'ls contractava. Podien ser unes oposicions, o unes eleccions per la independència o l'organització d'un festival taurí.

Segon problema, probablement els organitzadors i controladors de l'oposició, ignoraven on es feien les proves i van arribar tard.

Tercer, es van trobar amb uns fulls inintel·ligibles (en català) i no sabien si anaven del dret o del revés o sigui que els van donar als opositors en diagonal i els opositors que la majoria tampoc sap català no sabien ordenar-les.

Quart problema. Madrid continua involucrada en la seva Operació Catalunya. No et donen el premi del "Oso y el Madroño" si no has fet la punyeta a Catalunya. O sigui que els hi varen donar la medalla feta.

Cinquè problema. La Generalitat és com una escola de formació professional on el que sap llegir passa curs i el que no, també.

D'això, senyores i senyors, se'n diu context, el nostre. Si volen canviar de context, posin-se a la cua.

